

عنوان مقاله:

ساختار حماسه ملی ایران بر مبنای نظریه ژرژ دومزیل

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب حماسی، دوره 19، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

سامان قاسمی فیروزآبادی - دکترای زبان و ادبیات فارسی، استادیار گروه ایران شناسی، دانش کده علوم انسانی، دانش گاه میبد، ایران

خلاصه مقاله:

در پژوهش های شاهنامه دو رویکرد عمده وجود دارد. یک گروه از پژوهش ها یک داستان واحد را در شاهنامه موشکافی می کنند؛ در حالی که گروه دیگر بر انسجام کلی داستان های شاهنامه تاکید دارند. این پژوهش که به روش توصیفی-تحلیل و با شیوه تحلیل ساختارشناسی انجام می گیرد، پیشنهاد می کند که حماسه ی ملی ایران داستان های پراکنده نیست بلکه از یک ساختار کلی که به دوره ی هندواروپایی بازمی گردد، پیروی می کند. بدین منظور پژوهش حاضر بر دو بنیان نظری استوار است: ۱- طبق نظریه ی ژرژ دومزیل، کیهان هندواروپایی دارای نظم طبقاتی است. ۲- به گفته بهمن سرکاراتی حماسه ملی ایران بر اساس طول عمر محدود جهان و رویارویی نیرو های خیر و شر به سه دوره تقسیم می شود. این مطالعه نشان می دهد که در دوره ی نخست، نظم اهورایی به شکل نظام طبقاتی نمود می یابد که به موجب آن سه گروه کارکردی مذکور در اندیشه ی دومزیل به ترتیب با سلطنت هوشنگ، تهمورث و جمشید شکل می گیرند و در دوره ی دوم، کام اهریمن به صورت بر هم خوردن نظام طبقاتی متجلی می شود.

کلمات کلیدی:

اسطوره شناسی، حماسه، شاهنامه، دومزیل، نظام طبقاتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1777763>

